

[Ole Bjørn Kraft.]

arbejde mellem hidtil modstaaende Anskuelse tilvebragt paa et Grundlag, der ikke i sig selv efter vor Opfattelse kan give Anledning til dybtgaaende Meningsforskel.

Dernæst har vi fremsat Forslaget, fordi hurtig Handling særlig paa dette Omraade er paatrængende nødvendig, idet vi følger den almindelige internationale militær-tekniske Udvikling og de Beslutninger, som i denne Tid træffes i en lang Række Stater, baade store og smaa. Endelig er der for Fremsettelsen af dette særlige Forslag om Bevillinger til dette Omraade af Værnet den ganske særlige Grund, at Spørgsmaalet om Luftforsvaret direkte blev udskudt, da den gældende Lov blev vedtaget, under Henvisning til Nedrustningskonferencens Forhandlinger og med den stiltiende Forudsætning, at Sagen skulde tages op, hvis de Forventninger, man nærrede til Konferencens Resultater, ikke blev opfyldt. Dette fremgaar klart af den Betænkning, som ledsagede Forslaget fra den kommanderende General, Hans Excellence Generaløjtnant With. I denne Betænkning skriver Generaløjtnanten:

„Paa et andet Punkt — og det er et Kardinalpunkt — er Løsningen foreløbig i Henhold til det givne Direktiv skudt ud: Luftforsvaret af København. Man har fra politisk Side ønsket at afvente Resultatet af Forhandlingerne om Forbud mod Luftbombardement af Byer. Saa fremt Resultatet af Genève-Forhandlingerne paa dette Punkt maatte give et negativt Resultat, maa Chefen for Generalkommandoen fremdeles fastholde, at Luftforsvaret af København er et ubetinget nødvendigt Led i Landets Forsvar.“

Forhandlingerne i Genève endte resultatløst. Øjeblikket til at skabe det manglende og saa absolut nødvendige Led i Landets Forsvar maa nu være inde.

Ikke mindst er dette en Opfordring til Partiet Venstre, der klart og tydeligt gennem sit Forslag har tilkendegivet, at bristede Forventningerne her, maatte Partiet være forpligtet til at tage Sagen op til en Overvejelse.

Vi fremsætter derfor Forslag om en øjeblikkelig Bevilling paa 20 Mill. Kr. fordelt over de kommende 4 Aar. Med denne Sum mener vi at have fastsat et Minimum for Tilvebringelse af et Markforsvar gennem Luftværnsartilleri eller paa anden Maade og for at bringe vort Flyvevæsen op paa den nødvendige Højde gennem en Øgelse først og fremmest af Jager-

eskadrillerne, der vil være virksomme ved Landets Forsvar saavel af Hovedstaden som andre Steder i Landet.

Vi haaber, at det gennem denne Bevilling vil være muligt at bringe Hærens og Søværnets Antal af Flyvemaskiner op paa ca. 200 Maskiner, som er den efter vort Behov nødvendige Styrke. I de svenske Socialdemokraters Forslag om Flyvevaabenet regner man, saa vidt det kan skønnes, med et Antal Maskiner for Sveriges Vedkommende paa ca. 260. Med Hensyn til Fordelingen af disse Midler mellem Markforsvaret og de forskellige Typer og mellem Hær og Flaaade vil vi overlade Afgørelsen til Regeringen efter Forhandling med Sagskundskaaben, i Lighed med, hvad der var Tilfældet ved Materiel-Bevillingen til Hæren paa 30 Mill. Kr., da Forsvarsordningen af 1922 blev gennemført.

Forslagets anden Hovedbestemmelse er Nedsættelse af en Kommission, der paa Baggrund af den stedfundne Udvikling skal overveje Forslag om Ændringer i de gældende Love om Hærens og Søværnets Ordning og om Muligheden af Oprettelsen af et særligt Luftværn. Under denne Kommissions Overvejelser vil ogsaa falde den nærmere Udformning af Luftforsvarets Fremtid, saaledes at den Forøgelse, som nu tilvebringes, kan indarbejdes i den kommende Ordning.

En Overvejelse af Ændringer i den gældende Forsvarsordning begrundes vi først og fremmest, saaledes som jeg hidtil har gjort det, med den udenrigspolitiske og den tekniske Udvikling.

Men man kan og bør ogsaa føje til, at det tydeligt viser sig, at der har rejst sig store Vanskeligheder for en tilfredsstillende Administration af Loven i de Aar, den har eksisteret, og at de Forudsætninger med Hensyn til, hvad der kunde opnaas gennem Ordningen og de fastsatte aarlige Bevillinger, paa en Række væsentlige Omraader er blevet skuffet og har nødvendiggjort, at man administrativt har maattet foretage Ændringer, uden at det kan siges, at tilfredsstillende Resultater er blevet opnaaet og Tryghed tilvebragt med Hensyn til Fremtiden.

Uden at bruge stærke Ord kan man om den gældende Ordning sige, at det ikke har været muligt under den givne Udvikling at føre den ud i Livet som tænkt. Lad mig for Eksempel for Hærens Vedkommende nævne, at de Forandringer, der paa visse Omraader er gennemført, og som Statsministeren har givet Tinget Meddelelse om, har medført og nødvendiggjort Overførelse